

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนทหาร กองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์ จำแนกออกเป็น 6 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการทำความเข้าใจเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความสะดวกยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนค่าสถิติและตัวแปรต่าง ๆ ในการนำเสนอ ดังนี้

M หมายถึง ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

S.D. หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X1 หมายถึง อายุ

X2 หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

X3 หมายถึง ประสบการณ์ในการทำงาน

X4 หมายถึง ทัศนคติต่อหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

X5 หมายถึง การรับรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

Y1 หมายถึง การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ด้านความพอประมาณ

Y2 หมายถึง การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ด้านความมีเหตุผล

Y3 หมายถึง การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

จากตาราง 4 เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 151 คน (คิดเป็นร้อยละ 52.10) และเพศหญิงจำนวน 139 คน (คิดเป็นร้อยละ 47.90) ข้อมูลด้านอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มากที่สุด จำนวน 114 คน (คิดเป็นร้อยละ 39.30) รองลงมา คือ ช่วงอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป จำนวน 80 คน (คิดเป็นร้อยละ 27.60) และน้อยที่สุด คือ ช่วงอายุ 21 – 30 ปี จำนวน 29 คน (คิดเป็นร้อยละ 10.00) ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. มากที่สุด จำนวน 92 คน (คิดเป็นร้อยละ 31.70) รองลงมา คือ สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 74 คน (คิดเป็นร้อยละ 25.50) และน้อยที่สุด คือ สำเร็จการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 20 คน (คิดเป็นร้อยละ 6.90) ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 7,000 บาท มากที่สุด จำนวน 115 คน (คิดเป็นร้อยละ 39.70) รองลงมา คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 7,001 – 10,000 บาท จำนวน 71 คน (คิดเป็นร้อยละ 24.50) และน้อยที่สุด คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 13,000 บาทขึ้นไป จำนวน 47 คน (คิดเป็นร้อยละ 16.20) และข้อมูลด้านประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่แล้วกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ระหว่าง 8 - 14 ปี มากที่สุด จำนวน 90 คน (คิดเป็นร้อยละ 31.00) รองลงมา คือ มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 7 ปี จำนวน 77 คน (คิดเป็นร้อยละ 26.60) และน้อยที่สุด คือ มีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ระหว่าง 15-21 ปี จำนวน 57 คน (คิดเป็นร้อยละ 19.70)

ตาราง 4 จำนวนความถี่และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายการ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	151	52.10
	หญิง	139	47.90
รวม		290	100.00

ตาราง 4 (ต่อ)

	รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	67	3.10
	21 - 30 ปี	29	10.00
	31 - 40 ปี	114	39.30
	มากกว่า 40 ปีขึ้นไป	80	27.60
	รวม	290	100.00
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	74	25.50
	มัธยมศึกษาตอนต้น	48	16.60
	มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	92	31.70
	อนุปริญญา / ปวส.	28	9.70
	ปริญญาตรี	28	9.70
	สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป	20	6.90
	รวม	290	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 7,000	115	39.70
	7,001 - 10,000	71	24.50
	10,001 - 13,000	57	19.70
	มากกว่า 13,000 ขึ้นไป	47	16.20
	รวม	290	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 7 ปี	77	26.60
	8 - 14 ปี	90	31.00
	15 - 21 ปี	57	19.70
	≥ 22 ปีขึ้นไป	66	22.80
	รวม	290	100.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากตาราง 5 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรับรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.77$, $S.D. = 1.12$) โดยกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ โดยการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับหลักและแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องมากที่สุดอยู่ในระดับมาก ($M = 4.20$, $S.D. = 1.11$) รองลงมา คือ พวกเขาและครอบครัว เข้าใจคำว่า “การมีภูมิคุ้มกันที่ดี” อยู่ในระดับมาก ($M = 4.12$, $S.D. = 1.04$) และน้อยที่สุด คือ ประชากรในชุมชนของพวกเขาเข้าใจหลักและแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดีอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.19$, $S.D. = 1.36$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรับรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกรายข้อ

การรับรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	M	S.D.	การแปลผล
1. ท่านรู้หลักการและแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี	3.78	1.04	มาก
2. ท่านเข้าใจหลักการและแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี	3.72	1.32	มาก
3. คนในครอบครัวของท่านทุกคนเข้าใจหลักและแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี	3.50	1.15	มาก
4. ประชากรในชุมชนของท่านเข้าใจหลักและแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี	3.19	1.36	ปานกลาง
5. ท่านและครอบครัวของท่านได้รับข่าวสารเกี่ยวกับหลักและแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	4.20	1.11	มาก
6. ท่านและครอบครัวของท่านเข้าใจคำว่า “มุ่งสู่สังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน”	3.86	0.92	มาก
7. ท่านและครอบครัวของท่านเข้าใจคำว่า “ความพอประมาณ”	3.84	0.99	มาก
8. ท่านและครอบครัวของท่านเข้าใจคำว่า “ความมีเหตุผล”	3.72	1.15	มาก
9. ท่านและครอบครัวของท่านเข้าใจคำว่า “การมีภูมิคุ้มกันที่ดี”	4.12	1.04	มาก
รวม	3.77	1.12	มาก

จากตาราง 6 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.80, S.D. = 1.03$) โดยกลุ่มตัวอย่างมีแนวความคิดว่า แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงนำไปใช้กับการดำเนินชีวิตของบุคคลทุกอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดอยู่ในระดับมาก ($M = 4.35, S.D. = 1.06$) รองลงมา คือ การอยู่อย่างพอเพียงพอใช้ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น ไม่สร้างหนี้สิน เป็นการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติงานนั้นก็เพื่อมุ่งเน้นความสำเร็จในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก ($M = 4.05, S.D. = 1.00$ และ 0.88 ตามลำดับ) และน้อยที่สุด คือ คิดว่าการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง คือการยึดหลักการปฏิบัติทางพุทธศาสนาที่เรียกว่า ทางสายกลางอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.10, S.D. = 0.95$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
จำแนกรายข้อ

ทัศนคติเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	M	S.D.	การแปลผล
1. ท่านคิดว่าการเสริมสร้างฐานรากของสังคมให้เข้มแข็ง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคน ครอบครัว และชุมชนเป็น สิ่งสำคัญที่สุด	3.90	1.07	มาก
2. แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงนำไปใช้กับการดำเนินชีวิตของบุคคลทุกอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.35	1.06	มาก
3. การดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง คือ การยึดหลักการปฏิบัติ ทางพุทธศาสนาที่เรียกว่า ทางสายกลาง	3.10	0.95	ปานกลาง
4. การอยู่อย่างพอเพียง พอใช้ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น ไม่สร้างหนี้สิน เป็นการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	4.05	1.00	มาก
5. การจัดงานประเพณีท้องถิ่น เป็นการปฏิบัติตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	3.59	1.20	มาก
6. การลดความฟุ้งเฟ้อ ลด ละ เลิก อบายมุข การพนัน เป็นการปฏิบัติตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	3.80	1.12	มาก
7. ความพอประมาณจะทำให้ท่านเหลือเงินออมไว้เพื่อใช้ในวันข้างหน้า	3.97	0.90	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ทัศนคติเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	M	S.D.	การแปลผล
8. ความรู้จักพอประมาณคือการเตรียมตัวรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในวันข้างหน้า	3.93	0.88	มาก
9. การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติงานนั้นก็เพื่อมุ่งเน้นความสำเร็จในการดำเนินชีวิต	4.05	0.88	มาก
10. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงชีวิตและปฏิบัติตนของประชาชน	3.86	1.00	มาก
11. การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้สามารถแก้ปัญหาความยากจนได้	3.22	1.26	ปานกลาง
รวม	3.80	1.03	มาก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การแก้ไขปัญหานี้สืบตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากตาราง 7 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการแก้ไขปัญหานี้สืบตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกรายด้าน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.84$, $S.D. = 1.09$) โดยกลุ่มตัวอย่างมีการแก้ไขปัญหานี้สืบตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผลมากที่สุดอยู่ในระดับมาก ($M = 3.87$, $S.D. = 0.53$) รองลงมา คือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีอยู่ในระดับมาก ($M = 3.85$, $S.D. = 0.59$) และน้อยที่สุด คือ ด้านความพอประมาณอยู่ในระดับมาก ($M = 3.81$, $S.D. = 0.65$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการแก้ไขปัญหานี้สืบตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกรายด้าน

การแก้ไขปัญหานี้สืบตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	M	S.D.	การแปลผล
ความมีเหตุผล	3.87	1.09	มาก
การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	3.85	1.13	มาก
ความพอประมาณ	3.81	1.05	มาก
รวม	3.84	1.09	มาก

จากตาราง 8 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ จำแนกรายข้อ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.81$, $S.D. = 1.05$) โดยกลุ่มตัวอย่างมีการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ ได้แก่ การใช้แรงงานในครอบครัวช่วยทำงานแทนกิจกรรม หรืองานที่เคยจ้างแรงงานภายนอกเพื่อลดค่าใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่จำเป็นมากที่สุดอยู่ในระดับมาก ($M = 4.21$, $S.D. = 0.84$) รองลงมา คือ การซื้อสิ่งของและทรัพย์สินตามความจำเป็นเหมาะสมกับรายได้ของตัวเอง อยู่ในระดับมาก ($M = 4.15$, $S.D. = 0.77$) และน้อยที่สุด คือ ท่านไม่ใช้เงินกู้เพื่อนำมาใช้จ่ายในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.37$, $S.D. = 1.10$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ จำแนกรายข้อ

การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	M	S.D.	การแปลผล
1. ชุมชนของท่านมีการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดำเนินชีวิต	4.08	1.10	มาก
2. ท่านไม่ใช้เงินกู้เพื่อนำมาใช้จ่ายในครอบครัว	3.37	1.10	ปานกลาง
3. ท่านปลูกพืชผักเพื่อบริโภคในครัวเรือน	3.39	1.18	ปานกลาง
4. ท่านเลือกซื้อสินค้าที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่มีราคาเหมาะสมกับรายได้ของท่าน	3.75	1.20	มาก
5. ท่านซื้อสิ่งของและทรัพย์สินตามความจำเป็นเหมาะสมกับรายได้ของท่าน	4.15	0.77	มาก
6. ท่านเลือกใช้บริการซื้อสินค้าด้วยเงินสดมากกว่าเงินเชื่อ	3.38	1.27	ปานกลาง
7. ท่านไม่ซื้อสินค้าที่เกินความจำเป็นในการดำเนินชีวิต	4.08	0.80	มาก
8. ท่านไม่ใช้บัตรเครดิตในการจับจ่ายสินค้าที่ใช้ในครัวเรือน	3.91	1.18	มาก
9. ท่านใช้แรงงานในครอบครัวช่วยทำงานแทนกิจกรรม หรืองานที่เคยจ้างแรงงานภายนอกเพื่อลดค่าใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่จำเป็น	4.21	0.84	มาก
รวม	3.81	1.05	มาก

จากตาราง 9 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการแก้ไขปัญหานี้ดีนตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล จำแนกรายข้อ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.87$, $S.D. = 1.09$) โดยกลุ่มตัวอย่างมีการแก้ไขปัญหานี้ดีนตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล ได้แก่ มีการวางแผนเรื่องรายรับและรายจ่ายของครอบครัวมากที่สุดอยู่ในระดับมาก ($M = 4.08$, $S.D. = 0.85$) รองลงมา คือ การเลือกซื้อสินค้าที่ลดราคาหรือมีของแถมเมื่อพิจารณาแล้วว่ามีคุณภาพเท่ากัน อยู่ในระดับมาก ($M = 4.02$, $S.D. = 1.18$) และน้อยที่สุด คือ หากในระยะทางไกล ๆ พวกเขาจะใช้วิธีการเดินเพื่อไปถึงที่หมายมากกว่าการใช้รถส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.41$, $S.D.=1.31$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการแก้ไขปัญหานี้ดีนตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล จำแนกรายข้อ

การแก้ไขปัญหานี้ดีนตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	M	S.D.	การแปลผล
1. ชุมชนของท่านปฏิบัติตนโดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลาง	3.85	1.10	มาก
2. ท่านจะพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนที่จะตัดสินใจใช้จ่ายเงินแต่ละครั้ง	4.00	0.88	มาก
3. ท่านมีการวางแผนเรื่องรายรับและรายจ่ายของครอบครัว	4.08	0.85	มาก
4. หากในระยะทางไกล ๆ ท่านจะใช้วิธีการเดินเพื่อไปถึงที่หมายมากกว่าการใช้รถส่วนตัว	3.41	1.31	ปานกลาง
5. ท่านมักจะเลือกซื้อสินค้าที่ลดราคาหรือมีของแถมเมื่อพิจารณาแล้วว่ามีคุณภาพเท่ากัน	4.02	1.18	มาก
6. ท่านเลือกซื้อโทรศัพท์มือถือตามการใช้งานจริง ๆ เท่านั้น	3.81	1.21	มาก
7. ท่านนำสิ่งของที่เหลือใช้ เช่น เสื้อผ้า รองเท้า นำไปแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนกับเพื่อนบ้าน	3.93	1.13	มาก
รวม	3.87	1.09	มาก

จากตาราง 10 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกรายข้อ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.85$, $S.D. = 1.13$) โดยกลุ่มตัวอย่างมีการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ได้แก่ ในชุมชนได้มีการอบรมและให้ความรู้ในการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมากที่สุดอยู่ในระดับมาก ($M = 4.03$, $S.D. = 1.16$) รองลงมา คือ ในชุมชนของพวกเขาได้มีการพัฒนาเป็นขั้นตอน พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยีอยู่ในระดับมาก ($M = 3.97$, $S.D. = 0.98$) และน้อยที่สุด คือ คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านส่งเสริมให้ปฏิบัติตามหลักและแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดย “มุ่งสู่สังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน” อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.48$, $S.D. = 1.30$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกรายข้อ

การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	M	S.D.	การแปลผล
1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านของท่านให้ข่าวสารเรื่องหลักและแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	3.81	1.05	มาก
2. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านของท่านส่งเสริมให้ปฏิบัติตามหลักและแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดย “มุ่งสู่สังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน”	3.48	1.30	ปานกลาง
3. ชุมชนของท่านมีการอบรมและให้ความรู้ในการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.03	1.16	มาก
4. ชุมชนของท่านมีการอบรมและให้ความรู้ในการอนุรักษ์คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.89	1.17	มาก
5. ชุมชนของท่านให้ความร่วมมือและส่งเสริมการอนุรักษ์คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.91	1.13	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

การแก้ไขปัญหานี้ขึ้น ตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	M	S.D.	การแปลผล
6. ชุมชนของท่านมีการพัฒนาเป็นขั้นตอน พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยี	3.97	0.98	มาก
7. คณะกรรมการและคนในชุมชนของท่านมีการประชุมหารือกันเพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นของชุมชนอย่างต่อเนื่อง	3.84	1.11	มาก
รวม	3.85	1.13	มาก

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากตาราง 11 ซึ่งแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่าทัศนคติต่อหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ($r_{xy} = .537$) และยังพบว่าทัศนคติต่อหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับความมีเหตุผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .291$)

การรับรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ และในระดับปานกลางกับความมีเหตุผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .521$ และ $.370$ ตามลำดับ) และการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .419$)

ตาราง 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหานี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	X5	Y1	Y2	Y3
X1	1							
X2	.333	1						
X3	.919**	.391**	1					
X4	.094	-.098	.080	1				
X5	-.107	.031	-.104	.414**	1			
Y1	-.094	-.016	-.078	.537**	.521**	1		
Y2	.196	.040	-.123	.291**	.370**	.419**	1	
Y3	.033	-.048	-.012	.067	-.094	-.099	-.079	1

** ที่ระดับนัยสำคัญ .01

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการแก้ไขปัญหานี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากตาราง 12 ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการแก้ไขปัญหานี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามเพศ พบว่า การแก้ไขปัญหานี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผลระหว่างเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่เพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย (sig = .000; $M = 4.01$ และ 3.75 ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังพบว่า การแก้ไขปัญหานี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีระหว่างชายและหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่เพศชายมีมากกว่าเพศหญิง (sig = .000, $M = 3.98$ และ 3.70 ตามลำดับ) นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยการแก้ไขปัญหาหนี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามเพศ

รายการ	เพศ	n	M	S.D.	t	p
การแก้ไขปัญหาหนี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ชาย	151	3.78	0.65	.966	.355
ด้านความพอประมาณ	หญิง	139	3.85	0.64		
การแก้ไขปัญหาหนี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ชาย	151	3.75	0.53	4.216	.000*
ด้านความมีเหตุผล	หญิง	139	4.01	0.51		
การแก้ไขปัญหาหนี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ชาย	151	3.98	0.59	4.059	.000*
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	หญิง	139	3.70	0.57		

* ที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากตาราง 12 ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการแก้ไขปัญหาหนี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า มีประสบการณ์ในการทำงานอย่างน้อย 1 คู่ ที่มีการแก้ไขปัญหาหนี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล และด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (sig = .001 และ .000 ตามลำดับ) รายละเอียดแสดงดังตาราง 13, 14

ตาราง 13 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิด					
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
ด้านความพอประมาณ					
ระหว่างกลุ่ม	0.821	3	0.274	0.652	.582
ภายในกลุ่ม	120.044	286	0.42		
รวม	120.865	289			
การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิด					
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
ด้านความมีเหตุผล					
ระหว่างกลุ่ม	4.724	3	1.575	5.862	.001*
ภายในกลุ่ม	76.836	286	0.269		
รวม	81.561	289			
การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิด					
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี					
ระหว่างกลุ่ม	7.493	3	2.498	7.55	.000*
ภายในกลุ่ม	94.613	286	0.331		
รวม	102.106	289			

จากตาราง 14 ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบรายคู่การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้วยวิธีของ Seheff พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 8-14 ปี แตกต่างกับประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 7 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 8-14 ปี มีน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 7 ปี (sig = .005, M = 3.80 และ 4.07 ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 15-21 ปี และระหว่าง 15-21 ปี มีการแก้ไข

ปัญหาหนี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 15-21 ปี มีการแก้ไขปัญหาหนี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผลน้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 7 ปี (sig = .003, $M = 3.72$ และ 4.07 ตามลำดับ) นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 การเปรียบเทียบรายคู่การแก้ไขปัญหาหนี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้วยวิธีของ Scheffe

ประสบการณ์ การทำงาน	M	≤ 7 ปี	8-14 ปี	15-21 ปี	≥ 22 ปี
		4.07	3.80	3.72	3.87
≤ 7 ปี	4.07	-	0.005*	.003*	.085
8-14 ปี	3.80	-	-	.959	.956
15-21 ปี	3.72	-	-	-	.605
≥ 22 ปี	3.87	-	-	-	-

จากตาราง 15 ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบรายคู่การแก้ไขปัญหาหนี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 8-14 ปี มีการแก้ไขปัญหาหนี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีแตกต่างกับประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 7 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 8-14 ปี มีการแก้ไขปัญหาหนี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 7 ปี (sig = .000, $M = 4.08$ และ 3.68 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 15-21 ปี มีการแก้ไขปัญหาหนี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีแตกต่างกับประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 8-14 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 15-21 ปี มีการแก้ไขปัญหาหนี้สินตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 8-14 ปี (sig = .048, $M = 3.80$ และ 4.08 ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 8-14 ปี มีการแก้ไขปัญหาหนี้สินตามแนวคิด

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีแตกต่างกับประสบการณ์ในการทำงานมากกว่าหรือเท่ากับ 22 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 8-14 ปี มีการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่าหรือเท่ากับ 22 ปี (sig = .008, $M = 4.08$ และ 3.76) นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 การเปรียบเทียบรายคู่การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้วยวิธีของ Scheffe

ประสบการณ์การทำงาน	M	≤ 7 ปี	8-14 ปี	15-21 ปี	≥ 22 ปี
		3.68	4.08	3.80	3.76
≤ 7 ปี	3.68	-	.000*	.714	.910
8-14 ปี	4.08	-	-	.048*	.008*
15-21 ปี	3.80	-	-	-	.977
≥ 22 ปี	3.76	-	-	-	-

จากตาราง 16 ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลให้การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน ($F = 1.028, 1.226, 0.545$; sig = .381, .301 และ .652 ตามลำดับ)

ตาราง 16 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิด					
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
ด้านความพอประมาณ					
ระหว่างกลุ่ม	1.289	3	0.43	1.028	.381
ภายในกลุ่ม	119.576	286	0.418		
รวม	120.865	289			
การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิด					
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
ด้านความมีเหตุผล					
ระหว่างกลุ่ม	1.035	3	0.345	1.226	.301
ภายในกลุ่ม	80.525	286	0.282		
รวม	81.561	289			
การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิด					
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดี					
ระหว่างกลุ่ม	0.58	3	0.193	0.545	.652
ภายในกลุ่ม	101.525	286	0.355		
รวม	102.106	289			

จากตาราง 17 ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า มีระดับการศึกษาอย่างน้อย 1 คู่ ที่มีการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 2.802$, $sig = .040$) รายละเอียดแสดงดังตาราง 17

ตาราง 17 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิด
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิด					
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
ด้านความพอประมาณ					
ระหว่างกลุ่ม	0.125	3	0.042	0.099	.961
ภายในกลุ่ม	120.740	286	0.422		
รวม	120.865	289			
การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิด					
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
ด้านความมีเหตุผล					
ระหว่างกลุ่ม	2.329	3	0.776	2.802	.040*
ภายในกลุ่ม	79.232	286	0.277		
รวม	81.561	289			
การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิด					
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดี					
ระหว่างกลุ่ม	1.159	3	0.386	1.095	.352
ภายในกลุ่ม	100.946	286	0.353		
รวม	102.106	289			

จากตาราง 18 ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบรายคู่การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิด
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล จำแนกตามระดับการศึกษาด้วยวิธีของ Scheffe
พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
มีการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผลแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้ที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
มีมากกว่าระดับประถมศึกษา (sig = .041, $M = 3.98$ และ 3.74 ตามลำดับ) นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 การเปรียบเทียบรายค่าการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ด้านความมีเหตุผล จำแนกตามระดับการศึกษาด้วยวิธีของ Scheffe

ระดับการศึกษา	M	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	อนุปริญา ขึ้นไป
		3.74	3.89	3.98	3.87
ประถมศึกษา	3.74	-	.505	.041*	.484
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.89	-	-	.829	.999
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.98	-	-	-	.661
อนุปริญาขึ้นไป	3.87	-	-	-	-

จากตาราง 19 ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามช่วงอายุ พบว่า มีช่วงอายุอย่างน้อย 1 คู่ที่มีการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล และด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 7.638, 5.208, \text{sig} = .001$ และ $.006$ ตามลำดับ) รายละเอียดแสดงดังตาราง 20, 21

ตาราง 19 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามช่วงอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิด					
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
ด้านความพอประมาณ					
ระหว่างกลุ่ม	1.156	2	0.578	1.385	.252
ภายในกลุ่ม	119.709	287	0.417		
รวม	120.865	289			
การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิด					
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
ด้านความมีเหตุผล					
ระหว่างกลุ่ม	4.122	2	2.061	7.638	.001*
ภายในกลุ่ม	77.439	287	0.270		
รวม	81.561	289			
การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิด					
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดี					
ระหว่างกลุ่ม	3.576	2	1.788	5.208	.006*
ภายในกลุ่ม	98.530	287	0.343		
รวม	102.106	289			

จากตาราง 20 ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบรายคู่การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล จำแนกตามช่วงอายุด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ≤ 30 ปี และ 31-40 ปี มีการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้ที่มีอายุ ≤ 30 ปี มีการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผลมากกว่าอายุ 31-40 ปี (sig = .001, M = 4.04 และ 3.78 ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ≤ 30 ปี และ > 40 ปี มีการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้ที่มีอายุ ≤ 30 ปี มีการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผลมากกว่าอายุ > 40 ปี (sig = .012, $M = 4.04$ และ 3.81 ตามลำดับ) นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 การเปรียบเทียบรายคู่การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล จำแนกตามช่วงอายุด้วยวิธีของ Scheffe

อายุ	M	≤ 30 ปี	31-40 ปี	> 40 ปี
		4.04	3.78	3.81
≤ 30 ปี	4.04	-	.001*	.012*
31-40 ปี	3.78	-	-	.938
> 40 ปี	3.81	-	-	-

จากตาราง 21 ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบรายคู่การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกตามช่วงอายุด้วยวิธีของ Scheffe พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ≤ 30 ปี และ 31-40 ปี มีการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้ที่มีอายุ ≤ 30 ปี มีการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดีน้อยกว่าอายุ 31-40 ปี (sig = .040, $M = 3.78$ และ 3.98 ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31-40 ปี และ > 40 ปี มีการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี มีการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดีมากกว่าอายุ > 40 ปี (sig = .016, $M = 3.98$ และ 3.74 ตามลำดับ) นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 21 การเปรียบเทียบรายค่าการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกตามช่วงอายุด้วยวิธีของ Scheffe

อายุ	M	≤ 30 ปี	31-40 ปี	> 40 ปี
		3.78	3.98	3.74
≤ 30 ปี	3.78	-	.040*	.905
31-40 ปี	3.98	-	-	.016*
> 40 ปี	3.74	-	-	-

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากตาราง 22 ซึ่งแสดงปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดภาวะหนี้สินในครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่าง แสดงความคิดเห็นว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดภาวะหนี้สินในครอบครัว ได้แก่ การขาดการวางแผน เรื่องการใช้จ่ายในครอบครัวมากที่สุดจำนวน 64 คน รองลงมา คือ ความไม่รู้จักรับประทาน ในเรื่องการใช้เงินในครอบครัว จำนวน 56 คน และลำดับต่อมา คือ มีภาระที่จะต้องรับผิดชอบ เรื่องค่าใช้จ่ายในครอบครัวค่อนข้างมาก จำนวน 37 คน

ตาราง 22 ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดภาวะหนี้สินในครอบครัว

รายการ/ประเด็น	ความถี่
1. ความไม่รู้จักรับประทานในเรื่องการใช้เงินในครอบครัว	56
2. รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย	25
3. มีแหล่งให้กู้ยืมเงินได้ง่ายขึ้น เช่น สหกรณ์ออมทรัพย์ต่าง ๆ ที่เป็นสวัสดิการของทางราชการ	17
4. ขาดการวางแผนเรื่องการใช้เงินในครอบครัว	64
5. ความหมกมุ่นและหลงระเหิงกับสิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์ เช่น การเที่ยวเตร่ และเล่นการพนัน	32
6. มีภาระที่จะต้องรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายในครอบครัวค่อนข้างมาก	37
7. ความเกียจคร้านไม่หารายได้เพิ่มเติมจากอาชีพหลัก	21

จากตาราง 23 ซึ่งแสดงแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหนี้สินในครอบครัว พบว่ากลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่า แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหนี้สินในครอบครัว ได้แก่ การไม่หมกมุ่นและหลงระเหิงกับสิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์ เช่น การเที่ยวเตร่ และเล่นการพนันมากที่สุด จำนวน 65 คน รองลงมา คือ การรู้จักความพอประมาณและมีเหตุผลในการใช้จ่ายเงิน จำนวน 56 คน และลำดับต่อมา คือ รู้จักการประมาณการและวางแผนเรื่องการใช้จ่ายในครอบครัวอย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 37 คน

ตาราง 23 แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหนี้สินในครอบครัว

รายการ/ประเด็น	ความถี่
1. รู้จักการประมาณการและวางแผนเรื่องการใช้จ่ายในครอบครัวอย่างมีประสิทธิภาพ	38
2. หารายได้เพิ่มเติมจากอาชีพหลัก	24
3. ไม่หมกมุ่นและหลงระเหิงกับสิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์ เช่น การเที่ยวเตร่และเล่นการพนัน	65
4. ซื้อสินค้าตามความจำเป็นในการดำเนินชีวิต ไม่หลงระเหิงไปกับวัตถุนิยม	31
5. รู้จักความพอประมาณและมีเหตุผลในการใช้จ่ายเงิน	54